

"וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים": "וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא":

(מגילת רות א' 1)

אין כל תיעוד או רמז האמור לגלות "במגלת רות" מתי התקיים ו/או בימיו של מי מהשופטים היה = "רָעַב בְּאַרְצָא": (רות א' 1) = אך ללא ספק יש בחוסר תיעוד שכזה ממצא ציורי משמעותי. ניתן לכן לזקוף לזכות כותב המגילה את מימוש כוונתו לרקום - "אִידִילִיָּהּ בְּמַגְלַת רוֹת" - "כְּסָפוֹר אֲגִדָּה עַל מוֹצְאוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ". גם נכון להאמין כי "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" הוא שכתב מגילה זו ואכן, בכוונה תחילה הגדיל את עצמת היופי שבסיפור כאשר השאיר את תיעוד טווחי הזמן - נעלם.

למרות זאת במגילה מתועד קשר היסטורי המחייב הצגת טווחי זמן של אָמֶת: - "וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת פְּרָץ: פְּרָץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת-עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת-בְּעָזָה וּבְעָזָה הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשָּׂי וְיִשָּׂי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד": (מגילת רות ד' 18-22).

ניתן לכן לשער את כוונת המחבר, "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" - לעודד את הקורא להתמצא בעצמו בסדר הזמנים ולמצוא חפיפה היסטורית שתפרוש אור על פרק ספרותי ציורי זה, הנעלם = "וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא": (רות א' 1). ואכן:

א. הואיל ומתועד = "וַתַּעַז יָד-מִדִּין": (שופטים ו' 2) + (שופטים ו' 4) = "וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-יְבוֹל הָאָרֶץ עַד-בוֹאֲךָ עָזָה וְלֹא-יִשְׁאִירוּ מִחַיָּהּ בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׂה וְשׂוֹר וְחִמּוֹר":

ב. ניתן אם-כן לתאם חפיפה של אותו תיעוד = "וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא": (רות א' 1), עם פרק ציורי זה המתאר ימי רעב = "וַיִּדְלֵל יִשְׂרָאֵל מְאֹד": (שופטים ו' 6).

והיה - ואלה הם הימים בהם יצאו - "אֶלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֲפֹרְתִים--מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאֵב וַיְהִי-שָׁם" = (מגילת רות א' 4) = "כְּעֶשֶׂר שָׁנִים" = (מגילת רות א' 4) = יהיה:

ג. "אֶלִימֶלֶךְ וְנַעֲמִי" = "אֲפֹרְתִים": (מגילת רות א' 2) = כנראה, ממוצא "אֲפֹרְת" אשתו של "כָּלֵב בֶּן-יִפְנֵה" = (דב"ה א' ב' 19) = "וַיִּקַּח-לוֹ כָּלֵב אֶת-אֲפֹרְת" שהייתה, מסתבר, משבט "אֲפֹרְתִים" - וכנראה, על שמה נקראה שכונת מגורי משפחת "כָּלֵב בְּבֵית לָחֶם" = "אֲפֹרְתָה": (רות ד' 11).

ד. "וַיָּמַת אֶלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי": = (מגילת רות א' 3) = בְּשְׂדֵי-מוֹאֵב.

וכאמור = (מגילת רות א' 4) = נַעֲמִי וְשְׁנֵי בָנָיָהּ מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן נִשְׂאָרוֹ כִּי-10 שָׁנִים בְּשְׂדֵי-מוֹאֵב.

ה. יעד ושם לבנים:

[מַחְלוֹן] = [מַפְעֵנַח] = "וְאִין-חִלָּה מִכֶּם עָלַי וְגַלְהָ אֶת-אֲזָנַי": (שמואל א' כב' 8).
[כִּלְיוֹן] = [מֵלֵא תַקוּוּהָ] = בְּכִלְיוֹן עֵינָיִם.

ו. למרות האיסור = "לֹא-יָבֹא עֲמוּנִי וּמוֹאֲבִי בְּקֵהֶל יְהוָה גַּם דָּוִד עֲשִׂירִי לֹא-יָבֹא": (דברים כג' 4) = חל התר עפ"י תורת מִשָּׁה לקחת נשים צעירות ובתולות מבנות עמון ומואב = "וְכָל הַטֹּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁפַּב זָכָר--הַחַיִּי לָכֶם": (במדבר לא' 18).

ואמנם, מתוארים יחסי שכנות טובה בין בני שבט יהודה והמואבים. ולכן, עפ"י החוק הנ"ל = (במדבר לא' 18) = "מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן" נשאו להם כחוק "נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת--שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוֹת": = (מגילת רות א' 2).

"עֲרָפָה" נִשְׁאַה - לְכַלְיוֹן.
 וְאָכַן, "רוּת" נִשְׁאַה לְמַחְלוֹן = (מגילת רות ד' 10) = "וְגַם אֶת-רוּת הַמַּאֲבִיָּה
 אֲשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שָׁם-הַמֶּת עַל-נַחְלָתוֹ":

ז. ואם-כך, להלן יוצגו טווחי הזמן הכוללים את "חַיֵי דָוִד": במבוסס על
 שני תיעודים חופפים ובהם מתחזקת תעודה של "זְמַן אֲמַת" לבניין
 מקדש I = [המקום] = [2].

חפיפת טווחי זמן :

בשנת 1458 לפנה"ס = כְּבוֹשׁ מִמְזַרְח לִירְדֵן = (במדבר כא' 21-35).
 + 441 שָׁנָה = סמל [אֲמַת] = [9] = 441 שָׁנָה עַד תְּחִילַת בְּנֵינ מִקְדָּשׁ I.
 בשנת 1017 לפנה"ס = בְּנֵינ מִקְדָּשׁ I = (מלכים א' ו' 1).
 1. הצהרתו של "יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי" = "שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה" (שופטים יא' 26).

הצהרת "יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי" = (שופטים יא' 26) = מחייבת למדוד משנת כבוש
 השטחים שממזרח לירדן ובכללם ארץ הגלעד ועד נצחוננו על מלך בני-
 עמון, טווח זמן וסמלו [אֲמוֹנָה] = [3] = 300 שָׁנָה. תיעוד זה מתחבר ברצף
 אל תיעודם של "חַיֵי דָוִד": ואכן, בחורף "שְׁנַת ה' - 40 לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם"
 כבשו בני-ישראל את השטחים שממזרח לירדן = (במדבר כא' 21-35).

"יִפְתָּח" לעג למלך בני-עמון = "שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה" (שופטים יא' 26) = וכך,
 מידיעת טווח הזמן הוכיח "יִפְתָּח כִּי אֱלֹהִים בְּעֲזָרוֹ" וערער את בטחונו
 של המלך. כלומר, "יִפְתָּח" ידע מה ערכו האסטרטגי של טווח זמן
 ועשה בו שימוש פסיכולוגי מוצלח כדי לזכות בניצחון על המלך העמוני.

2. תעודה של "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" = "וַיְהִי בְשָׂמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
 שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם" (מלכים א' ו' 1).

בטווח זמן זה, שמתעד "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" - תמך בוודאי "נִתָּן הַנְּבִיא"
 לביסוסו של בניין [מִקְדָּשׁ] = [אֲמוֹנָה] = [שָׁם אֱלֹהִים] = [3] = 480 שָׁנָה =
 "וַיְהִי בְשָׂמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (מלכים א' ו' 1).

"שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" ידע את טווחי הזמן הכתובים = "עַל-סִפְרֵי הַיְשָׁר"
 (יהושע י' 13) = שהוא יומן "לוֹחוֹת הַבְּרִית": יומן זה עודכן ונשמר ע"י הכהן
 הגדול ובו תועד - מידי יום = "פִּעַל אֱלֹהִים" (תהלים סד' 10) = לטוב ולרע
 בתמורות הגורל של עם ישראל.

מסגרת טווחי הזמן:

בשנת 1497 לפנה"ס = "יִצְיָאֵת מִצְרַיִם" = (שמות יב' 40) = "זְמַן אֲמַת".

+ 1 שָׁנָה = עַד הַקַּמַּת אוֹהֶל מוֹעֵד = (שמות מ' 2).

בשנת 1496 לפנה"ס = "מֶרְדִּךְ קָדַשׁ בְּרִנְעִי" = (במדבר יד' 4).

+ 38 שָׁנָה = מַסְעוֹת סַבֵּב דוֹר הַמִּדְבָּר בְּסִינַי = (דברים ב' 14).

בשנת 1458 לפנה"ס = בחורף של שנת ה- 40 במדבר = כְּבוֹשׁ מִמְזַרְח לִירְדֵן = (במדבר כא' 21-35).

+ 300 שָׁנָה = (שופטים יא' 26) = הצהרת יִפְתָּח = תתחבר ברצף אל תיעודם של "חַיֵי דָוִד":

בשנת 1457 לפנה"ס = י' נִיסָן = (יהושע ד' 19) = יְהוֹשֻׁעַ עָבַר עִם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ כְּנָעַן.

+ 6 שָׁנִים = מַלְחָמוֹת יְהוֹשֻׁעַ = עַד - סִיּוֹם כְּבוֹשׁ כְּנָעַן = (יהושע יד' 10).

+ 3 שָׁנִים = (הצהרת יִפְתָּח מחייבת) = שְׁלֹשׁ שָׁנִים... יְהוֹשֻׁעַ שָׁפֵט לְבָדוּ.

משנת 1448 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = "כּוֹשֵׁן רְשָׁעִים" = הַעֲבִיד אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל.

= (יהושע טו' 17) = יְהוֹשֻׁעַ שָׁפֵט עִם עֲתֻנְיָאֵל בֶּן-קִנְזִי = (שופטים א' 13).

+ 8 שָׁנִים = (שופטים ג' 8) = "וַיַּעֲבְדוּ... אֶת-כּוֹשֵׁן רְשָׁעִים שְׁמֹנֶה שָׁנִים":

בשנת 1440 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = "עתניאל בן-קנז" הכניע את "פושן רשעים".
 + 40 שנה = (שופטים ג' 11) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה":
 בשנת 1400 לפנה"ס = (שופטים ג' 11) = "וימת עתניאל בן-קנז":
 + 18 שנה = (שופטים ג' 14) = "ויעבדו.. את-עגלון.. שמונה עשרה שנה":
 בשנת 1382 לפנה"ס = (שופטים ג' 15) = "ויקם.. מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני":
 + 80 שנה = (שופטים ג' 30) = "ותשקט הארץ שמונים שנה":
 ? בשנת 1302 לפנה"ס = (שופטים ג' 31) = "שפט שמגר בן-ענת וזו שנת הולדת "בעז":

נראה כי: בימי "שמגר בן-ענת" = "שלמון הוליד את-בעז": (רות ד' 21) = (דב"הי א' ב' 11) = "ואם נשיא שבט יהודה ביציאת מצרים = (במדבר א' 7) = נחשון בן-עמינדב, נכנס לארץ כנען והוליד בן 106 שנה, בבית-לחם את שלמה (שלמה) - ביקהה, יתקבל כי: שלמה = שלמון הוליד את-בעז - ביקהה, בן 108 שנה = בבית-לחם.

+ 20 שנה = (שופטים ד' 3) = "בין מלך-כנען.. ושר-צבאו סיסרא לחצו את-בני ישראל עשרים שנה": = כנראה כבר בימי שמגר בן-ענת.

**האלי = נוכב יעקב בשנת 1282 לפנה"ס = (שופטים ד' 9) = "ותקם דבורה ותלך עם-ברק": = (שופטים ה' 20) = (במדבר כד' 17) = "הכוכבים ממסלותם" = **נוכב יעקב = "נלחמו עם סיסרא":

+ 40 שנה = (שופטים ה' 31) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה":
 משנת 1242 לפנה"ס = (שופטים ו' 2) = "ותעז יד-מדון על-ישראל":

= (שופטים ו' 6) = "וידל ישראל מאד": = (רות א' 1) = "ויהי רעב בארץ":
 "בימי שפט השפטים":

+ 7 שנים = (שופטים ו' 1) = "שבע שנים": = (רות א' 4) = "נעמי בשדי-מואב"..
 בשנת 1235 לפנה"ס = (שופטים ז' 13) = "ונבא גדעון-והגה-איש מספר לרעהו חלום ויאמר הגה חלום חלמתי והגה צליל = [סכין] = לחם שערים מתהפך במחנה מדון": סמל = "מתהפך":

נצחונו של גדעון על מדון ועמלק, החזיר את מסלול החיים בישראל לקדמותו.

+ 3 שנים = "נעמי בשדי-מואב" = (רות א' 4).
 בשנת 1232 לפנה"ס = מלאו - "כעשר שנים בשדי-מואב" = (רות א' 4) = "נעמי"..
 מצאה את עצמה כאלמנה - השכולה גם משני בניה. ביגונה החליטה "נעמי" לחזור לביתה ביהודה וביחד עם כלתה "רות המאבית" הגיעו לבית-לחם ושם "הגואל" כחוק היה "בעז-בן-שלמון-בן-נחשון".

+ 1 שנה = (שופטים ז' 21) = "הוליד בעז את-עובד": = בעז בן 71 שנה.

"רות המאבית" ילדה אם-כן את = "עובד ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד": = (מגילת רות ד' 22). כלומר, למרות היותה מאבית, ילדה עפ"י = (במדבר לא' 18) = חוק תורת משה - בן זכר יהודי - סבו של דוד מלך ישראל.

+ 36 שנה = (שופטים ח' 28) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון":

+ 38 שנה = השפטים:
 אבימלך בן-גדעון מלך 3 שנים = (שופטים ט' 22)
 תולע בן-פואה שפט 23 שנה = (שופטים י' 2)
 יאיר הגלעדי שפט 22 שנה = (שופטים י" 3)
 שפטו תוך חפיפת זמנים = עד ימי יפתח.

בשנת 1158 לפנה"ס = 300 שנה לכבוש ממזרח לירדן = ניצחון יפתח על בני-עמון = (שופטים יא' 32-33).

+ 4 שנים = (שופטים יב' 7) = "ועבד הוליד את-ישי": כלומר, בימיו של יפתח היה עובד בן 77 שנה.

+ 2 שנים = (שופטים יב' 7) = "וישפט יפתח" = 6 שנים = "וימת ויקבר בערי גלעד": = (שופטים יב' 7).
 "וישפט אחריו": - רצף טווחי הזמן מודגש.
 + 7 שנים = "וישפט אחריו... אבצן מבית לחם.. שבע שנים": = (שופטים יב' 9-8).

+ 10 שנים = "וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... אֵילֹן הַזְּבוּלָנִי... עֶשֶׂר שָׁנִים" = (שופטים יב' 11).
 + 8 שנים = "וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... עֶבְדוֹ בֶן-הַלֵּל... שְׁמֹנֶה שָׁנִים" = (שופטים יב' 13-14).
 בשנת 1127 לפנה"ס = "עֲלֵי הַכְּהֵן" : הדיח את אביו - הכהן הגדול "אַחֲטוּב" :
 עלי כיהן באוהל מועד וגם - שִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל 40 שָׁנָה = (שמואל א' ד' 18).

+ 36 שנה
 בשנת 1091 לפנה"ס = "וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד" : (מגילת רות ד' 22) = "זָמַן אָמֶת" = (שמואל ב' ה' 4).
 בימי עלי הכהן = יָשִׁי בֶן שָׁנָה הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

+ 4 שנים = עלי שִׁפְט 40 שָׁנָה = [36 שנה + 4 שנים].
 בשנת 1087 לפנה"ס = "הָאֲבֹן הָעֶזְרָא" : (שמואל א' ד' 1) = פלשתים הנחילו מפלה גדולה לישראל.
 בקרב נפלו "לווחות הברית" = (שמואל א' ד' 17) = בשבי פלשתים. באותו יום
 כדבר הנבואה, מתו - עלי הכהן ושני בניו "חֲפְנֵי וּפִינְחָס" : פלשתים
 החזירו את "לווחות הברית" = (שמואל א' ו' 1) = כעבור 7 חֲדָשִׁים.

+ 20 שנה = "וַיְהִי עֶשְׂרִים שָׁנָה" = : (שמואל א' ז' 2) = שִׁפְט שְׁמוּאֵל.
 בשנת 1067 לפנה"ס = "אָבֹן הָעֶזְרָא" : (שמואל א' ז' 12) = שהציב "שְׁמוּאֵל" - הַאוֹפֵלִיֶסֶק לזכר
 נִצְחוֹן הַפּוֹד הַיִּסְטוֹרִי על פלשתים.

+ 3 שנים = (נובע מתיעוד חיי דוד) = "שָׁלֹשׁ שָׁנִים" .. עדיין שִׁפְט שְׁמוּאֵל.
 + 2 שנים = (שמואל א' יג' 1) = וַיִּשְׁתֵּי שָׁנִים .. מֶלֶךְ שְׁאוּל" : נראה כי מלך עוד כמה חֲדָשִׁים.
 + 1 שנה = 6 חֲדָשִׁים עַד... + 6 חֲדָשִׁים לַמַּלְכוּת "דָּוִד בְּחֶבְרוֹן" : = (שמואל ב' ה' 5).
 + 40 שנה = (מלכים א' ב' 11) = "אַרְבָּעִים שָׁנָה .. מֶלֶךְ דָּוִד בְּחֶבְרוֹן וּבִירוּשָׁלַם" :
 + 4 שנים = (מלכים א' ו' 1) = תחילת בְּנֵן מֶקְדָּשׁ I = "בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית" :

+ 50 שנה
 בשנת 1017 לפנה"ס = "וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-
 מִצְרַיִם" : (מלכים א' ו' 1) = וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה" : = החל בְּנֵן מֶקְדָּשׁ I.

"שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" אשר ידע את טווחי הזמן הכתובים "על-ספר הישר",
 בנה באמות מידה - בַּזָּמַן אָמֶת - "מֶקְדָּשׁ I לַיהוָה". ואכן, כל מבקש
 [אמונה]=[3]=[מקדש], קיבל תשובה בסמל [המקום]=[2]=[ברכה].

מכל האמור לעיל: [הבאים]=[4]=[נצח] מוכיחים כתעודה, כי מעמדו
 של זרע האב קובע את השייכות אל "נִצְחַ יִשְׂרָאֵל" ומכל אישה, גם אם
 היא "מֵאֲבִיָּה". לכן, "שְׁלֹמֹה" ככותב המגילה אינו מטיל ספק בזכותם
 של "בְּעֵז וְרוּת הַמֵּאֲבִיָּה" לקבל ברכה = "יִתֵּן יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה
 אֶל-בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְעֵשָׂה-חֵיל
 בְּאֶפְרָתָה : (רות ד' 11).

מעמדה של "רות" חופף בברכה זו למעמד "נִשְׁוֹת יַעֲקֹב" והלא
 "יעקב" נשא את "לֵאָה" כאשר היה בֶּן 78 שָׁנָה. לכן בא ההמשך
 לברכה = "וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לְחָם" : (רות ד' 11) = וכדי למנוע כל ספק לגבי
 מעמדה של "רות" באה הברכה = "וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרָץ אֲשֶׁר-יָלְדָה
 תָּמָר לַיהוּדָה--מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת" : (רות ד' 12)
 והגימטריה [זמן]=[7]=[זרע]=[שם] - מוכיחה את קיומו של הנצח.

"רות המֵאֲבִיָּה" בנאמנותה למשפחת "אֱלִימֶלֶךְ", ראוייה הייתה לגואל
 [יָבֵם]. ובכך, מהווה היא דוגמא היסטורית למעמדה של האישה בבניין
 התא המשפחתי. ואמנם, נקבע גורלה של "רות" כאישה אשר [נצחה] =
 [דמה] שלה נקלט מאהבתה, בזרע [נצח יִשְׂרָאֵל]=[צדק]=[5].

דעת ההלכה היהודית מחויבת לקיום טקס הגיור של "רות המֵאֲבִיָּה"
 מעצם החשש שמא יתקבל כי - [מי הוא מואבי] = [בן האישה] = [שהוא
 עובד אבי ישי "אבי דוד"] ואז תפארת "בית דוד" תהיה מוטלת בספק.
 לכן דמותה של הגיורת הקלאסית היא "רות המֵאֲבִיָּה". את השינויים
 שהתקבלו במשך השנים בחוק הגיור, עפ"י תורת ההלכה, יש לראות
 כמוצדקים ולו כדי להסיר חשש מלבם של המדקדקים. אולם, "זרע
 הבאים" המתקיים "בְּנִצְחַ יִשְׂרָאֵל" ויתקיים מדור לדור עד עולמי
 עולמים בעם היהודי, אינו נשמר מפני התבוללות רק בזכות חוקי תורת

ההלכה. למעשה ללא נאמנותה של האישה לגורל שם משפחת בעלה אין כל וודאות כי אכן תישא היא ברחמה את זרעו. לכן, דבקותה של "רות המאבִּיה" במשפחת בעלה, מחזקת "אמונה" וראויה היא להזדהות בין נשים בישראל. חוקת ההלכה העבירה את מוצאו הלאומי של היהודי, מזרעו של הבעל, אל מוצא רחמה של האישה. חוק זה מחזק את ההנחה כי קשר האמת עם הנצח אינו מתחיל אלא "בתחיית המתים". אמונה זו שמקורה במצרים ובבל ואין מקומה בתורת משה, מצאה לה מקום בהיסטוריה של עם ישראל בתקופת הגלות ועצמת המחויבות כלפיה אינה מאפשרת לתורת ההלכה לפסוק תשובה ברורה לשאלה: מי-הוא יהודי?

דווקא "יוסף", אשר לו זכות לקיום "נצח ישראל", לא הביע כל צורך לבצע גיור של אשתו המצרית = "אסנת": (בראשית מא' 45). כלומר, מטרת "יוסף" לא הייתה לשמר את הנצח מתוך אמונה בתחיית המתים. הוא, למרות שחנט את "יעקב" אביו וקבר אותו בנוהל וטקס מצרי קדום במערת המכפלה, ידע את האמת: המתים לא יקומו לתחייה. ואכן חיי משך רצף [הפאים]=[נצח] נברא עם [רוח]=[זמן]=[7]=[זרע]=[שם].

הפאים שנולדו **במצרים מזרע יהודה** במשך = (שמות יב' 40) = **430 שנה**, **הם**:

1. פֶּרֶץ
2. חֶצְרוֹן
3. רָם
4. עֲמִינָדָב
5. נַחֲשׁוֹן

חמישה אלה נולדו בסגולת ה**יקהה** כי מתחייב מקום [בואם]=[לידתם] של **הפאים** הנ"ל במצרים לחפיפה על-פני **430 שנה** = (שמות יב' 40) = ואלה טווחי הזמן המשוערים:

בשנת 1927 לפנה"ס = יעקב	בגיל 130 שנה	ירד למצרים "זמן אמת" = (בראשית מז' 9).
+ 7 שנים		
בשנת 1920 לפנה"ס = יהודה	בגיל 55 שנה	הוליד את פֶּרֶץ = [פרץ ראשון בין תאומים]
פֶּרֶץ	בגיל 70 שנה	הוליד את חֶצְרוֹן = [נולד בחצר מלכות]
חֶצְרוֹן	בגיל 110 שנה	הוליד את רָם = [עם מכובד]
רָם	בגיל 110 שנה	הוליד את עֲמִינָדָב.
עֲמִינָדָב	בגיל 114 שנה	הוליד את נַחֲשׁוֹן.
נַחֲשׁוֹן = בשנת 1497 לפנה"ס	בגיל 19 שנה - נשיא שבט יהודה = (במדבר ב' 3) = בְּצִיאַת מִצְרַיִם.	

ואלה טווחי הזמן המשוערים של **הפאים** אשר נולדו **מזרע לוי** **במצרים** **והם**:

בשנת 1922 לפנה"ס = לוי	בגיל 54 שנה	הוליד את גֶּרְשׁוֹן = [הגר הראשון בְּמִצְרַיִם]
בשנת 1841 לפנה"ס = לוי	בגיל 135 שנה	הוליד את קֹהֵת = [בְּיִקְהָה]=[באריכות ימים]
לוי	בגיל 137 שנה	הוליד את מֶרְרִי = [מר המות של לוי]

בגיל 129 שנה

קֹהֵת	הוליד את עֲמֶרָם = [עם מכובד]
-------	-------------------------------

בגיל 132 שנה

עֲמֶרָם	הוליד את אֶהֲרֹן
---------	------------------

בגיל 135 שנה

עֲמֶרָם = בשנת 1577 לפנה"ס	הוליד את מֹשֶׁה = "זמן אמת".
----------------------------	------------------------------

תופעה זו של יכולת להוליד [בְּיִקְהָה]=[באריכות ימים] אמנם מופלאה ומיוחדת, אולם היא חלק בלתי נפרד מקיומה של **שושלת קהתים בני אדם I מאריכי הימים** בתקופת המקרא. התופעה רק מוכיחה את רמת סגולותיהם של **הפאים** ומצדיקה את בחירתו של הבורא ואת שיקוליו "מתי להימצא להם":